

той цокна съ пазыкъ свой, и се тогава кивна нагоре со своа глава, въ бѣлекъ отрицаніа, кое онъ подкрѣпи сосъ тѣрское: іокъ (не); и тѣтакси притѣри: това не е гречески, но Болгарски. Азъ зехъ това недовершенное писменце и прочетохъ 11. Славянски слова, кои бѣха писаны съ греческа скоропись. За воспоминаніе (* поминъ) оно ми даде това писменце. Разбра са, че това момче е было оученикъ Славянского Оучилища. Воистинѣ оно не знаеше още гречески; но сосъ това заедно потверди, че не са по оучили инакъ. Отъ това са разумѣва, че сичкии нѣгови дръжина се тако са писали 1).

1) Оттамъ Дѣнава навѣрно са знае че това момче, не е перво, кое е писало Славянски рѣчи съ гречески бѣквы, но стотины и тысащи. Смѣсеніа Грековъ съ болгарскій Народъ приневолаваха и истыхъ Грековъ, дѣто оуправлаваха отъ время до время Болгарскіа Епархіи, да чинатъ това. Трекова да сапикасамы тѣка, че нити въ греческое горао, нити въ греческій Бѣкварь, има славянски зѣбцы и бѣлезы, сирѣчь: в, ц, ч, ш, щ, ѡ, ю, ж, и ѣ, оумягчателенъ. И отъ таа причи-